

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/307/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812207803
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812207803.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s. Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanej: B. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. K. I., V. Š. XXX/XX, o zaplatenie 1.712,16 eur s prísl., takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.190,20 eur, v časti úroku z úveru vo výške 18,40 % ročne zo sumy 996,43 eur od 22. 12. 2010 do 20. 10. 2011, v časti úroku z úveru vo výške 18,40 % ročne zo sumy 474,47 eur od 21. 10. 2011 do zaplatenia, v časti úroku i omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 996,43 eur od 22. 12. 2010 do 20. 10. 2011, v časti úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 517,68 eur od 21. 10. 2011 do zaplatenia, zastavuje.

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 521,96 eur spolu s úrokom z úveru vo výške 18,40 % ročne zo sumy 276,50 eur od 21. 10. 2011 až do dňa zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 478,75 eur od 21. 10. 2011 do zaplatenia, a to všetko jej povoľuje uhradiť v 25-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 30-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc dňom 01. 05. 2014 pod následkami straty výhody splátok.

Žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietla.

Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd žalovanú zaviazal zaplatiť sumu 1712,16 eur spolu s úrokom vo výške 18,40% ročne z istiny 996,43 eur, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 996,43 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca nadobudol pohľadávku od veriteľa W. W., U..W., W. W. I. XX, XXX XX O., H.: XX XXX XXX, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava 1, oddiel Sa, vložka číslo 601/B, na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámene listom zo dňa 28.12.2010. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 20.10.2006 Zmluvu o splátkovom úvere číslo 0561529115 (ďalej v texte len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 663,88 eur, pri úrokovej sadzbe 18,40 % p.a. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou vždy k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.11.2006 a konečná splatnosť úveru na termín 20.10.2011. Dlužník bol povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve,

ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podmienky čerpania úveru, spôsob, výška, termíny splácania úveru, zabezpečenie úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v Zmluve o úvere. Žalovaná svoj záväzok vyplývajúci zo Zmluvy o úvere neplnila a poskytnutý úver nesplatila ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti, t.j. do 20.10.2011. Po postúpení predmetnej pohľadávky zo W. W., a.s. na súčasného žalobcu nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe Zmluvy o úvere poukázaná žiadna platba. Z uvedeného dôvodu sa žalobca pri vyčíslení pohľadávky pridržiava vyčíslenia pohľadávky poskytnutého pri postúpení pohľadávky pôvodným vlastníkom pohľadávky, t.j. W. W., a.s. Pohľadávka žalobcu zo Zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia, t.j. 21.12.2010 vo výške celkom 1.712,16 eur, z toho istina po splatnosti vo výške 996,43 eur, úroky vo výške 6,11 eur a úroky z omeškania vo výške 709,62 eur. Istinu vo výške 996,43 eur žalobca ďalej úročí úrokom vo výške 18,40 % p.a. zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky publikovaného v Sbíreke soudních rozhodnutí a stanovisk Nejvyššího soudu pod č. R 15/2001: „V prípade úverov je potrebné k základnej sume úveru (istine) pripočítať aj sumu úrokov. Úroky v rámci úverového vzťahu predstavujú zisk, na ktorý má veriteľ nárok ako odplatu za užívanie finančných prostriedkov. Dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, v nadväznosti na čo, je veriteľ oprávnený požadovať pre prípad omeškania dlžníka úroky z omeškania s dohodnutými úrokmi.“ Pohľadávka žalobcu nebola ku dňu podania žaloby uhradená, preto žalobca pristúpil k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom súdu.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť vznášajúc námietku premlčania, keďže podľa jej názoru bola žaloba podaná oneskorene, s čiastočným späťvzatím súhlasila a ohľadne zvyšku žiadala povoliť splátky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o splátkovom úvere zo 20.10.2006, zmluvou o postúpení pohľadávok medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom zo dňa 21. 12. 2010 spolu s prílohou, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 spolu s kópiou doručky, písomnými podaniami žalobcu zo dňa 5. 2. 2013 spolu s prílohou a zo dňa 13.3.2013, výpoveďou žalovanej a zistil tento skutkový stav veci:

V podaní zo dňa 5.2.2013 žalobca uviedol, že podľa čl. I Zmluvy o splátkovom úvere č. 0561529115 sa zaviazal veriteľ poskytnúť Splátkový úver v sume 663,88 eur (20 000,- Sk) s úrokom 18,40 % p.a. V súlade s týmto článkom poskytol veriteľ W. W., a.s. úver vo výške 663,88 eur, čo vyplýva z výpisu z úverového účtu, kde je dňa 20.10.2006 čerpanie úveru v sume 663,88 eur. K navýšeniu istiny na sumu 996,43 eur došlo z toho dôvodu, že v rámci tejto istiny sú zahrnuté aj skapitalizované riadne úroky, a poplatky. K istine boli pripočítané poplatky za správu úveru a za upomienky. Spolu k istine pričítané poplatky v sume 103,57 eur. K istine boli pričítané skapitalizované riadne úroky vo výške 267,14 eur. Čistá istina bez skapitalizovaných poplatkov a riadnych úrokov predstavuje sumu 625,72 eur. Úroky z omeškania v sume 709,62 eur sú úrokmi za obdobie od 12.01.2007 do postúpenia pohľadávky dňa 21.12.2010 počítané z omeškaných splátok úveru pri úrokovej sadzbe 26,40 % p.a. do 14.01.2009 pri úrokovej sadzbe 8,00 % ročne od 15.01.2009. Úroky riadne vo výške 6,11 eur sú úrokmi za obdobie od 21.07.2008 do postúpenia pohľadávky dňa 21.12.2010 počítané istiny pri úrokovej sadzbe 18,40 % p.a. Po postúpení pohľadávky neboli na účet žalobcu pripísané žiadne úhrady. Záväzkové vzťahy zo zmlúv upravených v § 261 ods. 3 písm. d) OBZ budú mať vždy charakter absolútnych obchodov, to znamená, že vždy budú podliehať režimu Obchodného zákonníka. V opačnom prípade inštitút absolútneho obchodu stráca na svojom význame. Spotrebiteľský úver z tohto dôvodu je potrebné vnímať ako druh úverovej zmluvy, ktorý je ako typ zmluvy upravený výhradne v Obchodnom zákonníku a má charakter absolútneho obchodno - záväzkového vzťahu. Na základe vyššie uvedených skutočností sa na inštitúty akými sú najmä premlčanie, spôsob započítavania platieb, uznanie záväzku a pod., ktoré neupravuje zákon o spotrebiteľských úveroch, použijú ustanovenia upravujúce konkrétny typ zmluvy v závislosti od ktorej sa tá ktorá spotrebiteľská zmluva odvíja. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. apríla 2004, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa ust. § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na strane druhej spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Nakoľko ustanovenia Občianskeho zákonníka Zmluvu o úvere neupravujú a za druh spotrebiteľskej zmluvy by bolo možné ju považovať až od 01.01.2008, je nepochybné, že sa v tomto konkrétnom prípade jedná o zmluvu obchodno-právneho charakteru. V prípade aplikácie spomenutých ustanovení Občianskeho zákonníka

by išlo o neprípustnú retroaktivitu, kedy nová právna úprava mení sám vznik určitého právneho vzťahu alebo následky právneho vzťahu, ktoré nastali pred dňom jej účinnosti. K znakom právneho štátu patrí tiež princíp právnej istoty a ochrany dôvery občanov v právo, ktorého súčasťou je aj zákaz retroaktivity právnych noriem, resp. ich retroaktívny výklad. Pokiaľ ide o princíp právnej istoty ako predpoklad právneho štátu, ten v sebe obsahuje predovšetkým efektívnu ochranu práv všetkých právnych subjektov a predvídateľnosť postupu štátu a jeho orgánov voči právnym subjektom. Podľa Uznesenia Krajského súdu Nitra, č.k. 9CO/162/2012 právna úprava zmluvy o úvere až na § 499 má dispozitívnu povahu, t.j. zmluvné strany môžu v plnej miere využiť zásadu zmluvnej voľnosti pri dojednaní obsahu zmluvy. V zmysle § 497 Obchodného zákonníka sa veriteľ v zmluve o úvere zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť veriteľovi úroky. V zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka ide pri uzatvorení zmluvy o úvere o absolútny obchod a ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka sa použijú bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu.

Právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaná ako dlžník uzavreli v súlade s ust. § 497 ž 507 Obchodného zákonníka Zmluvu o splátkovom úvere č. 0561529115. Podľa článku I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úveru bola 663,88 eur (20.000,-Sk), pevná úroková sadzba bola ku dňu podpisu zmluvy dohodnutá vo výške 18,40 % ročne, splatnosť úveru bola dohodnutá formou mesačných splátok vo výške 19,15 eur (577,- Sk) splatných k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky bola dňa 20.11.2006 a konečná splatnosť úveru dňa 20.10.2011.

Podľa bodu 2. článku II. zmluvy, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s VOP a Úverovými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlasuje, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s nim. Pre účely úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006.

Ako vyplýva z bodu 3. článku II. zmluvy všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

V zmysle Článku 7., bod 7.2.4. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), banka poskytne splátkový úver, t. j. peňažné prostriedky do výšky určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrokov sa uskutoční formou splátok klienta.

Ako vyplýva z Článku 7., body 7.3.2., 7.3.3. VOP, pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, ich súčasti a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy o úvere. Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť nakladať s poukázanou sumou.

Podľa Článku 7, bod 7.4.2. VOP, úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru. Klient je povinný zaplatiť banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t. j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie.

V zmysle Článku 7., bod 7.6.1. VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky alebo úrokov, ktoré tvoria viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j.

požiadať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere, a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 spolu s jej prílohou zoznamu pohľadávok a položky pod por. č. 1051, kde je uvedené meno a priezvisko žalovanej spolu s číslom úverového účtu a dátum uzatvorenia úverovej zmluvy dňa 20.10.2006, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - W. W., a.s. na postupníka - žalobcu, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní. Z vyššie uvedeného zároveň vyplýva, že splatnosť pohľadávky z predmetnej zmluvy nastala dňa 1.8.2008, pričom poskytnutá suma predstavovala 663,88 eur a zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia predstavoval 1712,16 eur, z čoho istina bola 996,43 eur, úrok z úveru 6,11 eur a úrok z omeškania 709,62 eur. Žalovaná bola v omeškaní 1431 dní.

Listom označeným „Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa §526 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov“ pôvodný veriteľ oznámil žalovanej, že postúpil na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE uzatvorenej dňa 21.12.2010 pohľadávku vo výške 1.712,16 eur s príslušenstvom žalobcovi.

Rozsudkom zo dňa 14.3.2013 č.k. 4C/307/2012-102 súd žalobu zamietol vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanej a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 17.10.2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uznesenia uviedol, že Okresný súd vychádzal z toho, že v súpise postúpených pohľadávok sa uvádza, že žalovaný bola v omeškaní so splácaním úveru 1431 dní, to je viac ako 3 roky. Keď žalovaná vzniesla námietku premlčania, tak nárok je premlčaný. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na to, že poskytnutý úver mal byť splácaný v 60 mesačných splátkach po 577,- Sk s tým, že konečná splatnosť úveru je 20.10.2011, Ak je vznesená námietka premlčania, nepremlčuje sa celý úverový dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Nedošlo k predčasnemu zosplatneniu úveru, preto v dobe podania žaloby 28.9.2012 mal okresný súd zohľadňovať, po vznesenej námietke premlčania, ktoré jednotlivé splátky z úveru sú premlčané. Jedná sa o splátky splatné najneskôr 28.9.2009. Ak bol návrh podaný 28.9.2012, nemali by byť premlčané splátky splatné tri roky späť od podania žaloby. Ak okresný súd vychádzal z nesprávneho určenia zosplatnenia úveru 1.8.2008 (na č.l. 32 je uvedená splatnosť 1.8.2008), pričom ale nie je doložený žiaden dôkaz o splatnosti úveru k tomuto dátumu, čo aj samotná W. popiera v oznámení žalobcovi z 3.6.2013 (č.l. 133 spisu), nie je možné tento dátum bez ďalšieho zistenia považovať za skutočnú splatnosť poskytnutého úveru, od ktorej sa odvíja trojročná premlčacia doba. Keďže nie je vykonané dokazovanie na splatnosť úveru nemohol ani okresný súd zamietnuť žalobu pre premlčanie. Z tohto dôvodu krajský súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vracia na ďalšie konanie v naznačenom smere. Až po zistení a overení dátumu splatnosti úveru, resp. jednotlivých splátok úveru, je možné hodnotiť dôvodnosť námietky žalovanej, že nárok je premlčaný.

Súd následne v rámci usmernenia odvolacieho súdu vykonal ďalšie dokazovanie oboznámením sa s písomným podaním žalobcu zo dňa 6.3.2014, výpoveďou žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 6.3.2014 je zrejmé, že k zosplatneniu predmetného úveru došlo dňom konečnej splatnosti úveru t.j. dňa 20.10.2011, tak ako to žalobca uviedol v žalobe a nie dňom 01.08.2008 ako nesprávne posúdil súd. Na to, aby mohlo dôjsť k účinkom zosplatnenia úveru, je potrebné, aby prejav vôle veriteľa, obsahom ktorého je zosplatnenie úveru, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, výpoveď zmluvy alebo odstúpenie od zmluvy, bol preukázateľne doručený dlžníkovi, resp. aspoň odoslaný na adresu dlžníka. V tomto prípade však k takémuto úkonu zo strany pôvodného ani súčasného veriteľa realizované nebolo a preto účinky zosplatnenia nemohli nastať. Údaj o splatnosti uvedený v prílohe k

zmluve o postúpení obsahuje výlučne internú a technickú informáciu, nie je to údaj o právnom stave pohľadávky, resp. nie je to údaj vypovedajúci o tom, či a kedy veriteľ realizoval vo vzťahu k dlžníkovi právny úkon zosplatnenia úveru. Rovnako údaj o počte dní omeškania 1492 je údajom technickým, ktorý v žiadnom prípade nevypovedá o tom, ako dlho je žalovaný v omeškaní a s akou čiastkou je v omeškaní. Údaje uvedené v prílohe k zmluve o postúpení sú údaje výlučne technického charakteru z bankového informačného systému, ale nie sú údajmi o právnom stave pohľadávky. Tento záver potvrdil ak Krajský súd Prešov Uznesením sp. zn.. 12Co/84/2013 zo dňa 17.10.2013. Všetky splátky, ktoré žalovaná zaplatila na úvere vyplývajú priamo z výpisov z úverového účtu doložených súdu spolu so žalobou zo dňa 27.07.2012. Žalobca si svoj nárok uplatnil na súde žalobou zo dňa 27.07.2012 doručenou súdu dňa 28.09.2012. Splatnosť splátok v zmysle čl. I. Zmluvy o úvere bola dohodnutá mesačne k 20. dňu v mesiaci, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.10.2011. Výška splátky bola dohodnutá na 19,15 eur (577,- Sk). Pri použití ustanovení o premlčaní v zmysle Občianskeho zákonníka je všeobecná premlčacia doba 3 roky. Na základe vyššie uvedeného splátky počnúc splátkou splatnou dňa 20.10.2009 nemožno považovať za premlčané. Preto nemožno za premlčané považovať 25 splátok po 19,15 eur, spolu splátky vo výške 478,75 eur. Zároveň nie je možné za premlčané považovať ani úroky z omeškania z jednotlivých splátok od splátky splatnej dňa 20.10.2009 vyčistených ku dňu konečnej splatnosti pohľadávky, ku dňu 20.10.2011, ktoré predstavujú sumu 43,21 eur. Na základe vyššie uvedeného nie je nárok žalobcu premlčaný spolu vo výške 521,96 eur. Úroky v tomto prípade sú osobitnou peňažitou náhradou, súvisiacou s poskytnutím finančných prostriedkov. S omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (§ 369 v spojení s § 502 Obchodného zákonníka). Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku (§369 ods. 1 Obchodného zákonníka), je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania. Pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto zmeškaných úrokov úroky z omeškania. Na základe týchto skutočností je teda nepochybné, že žalobca je oprávnený uplatniť si úroky z omeškania zo sumy, v ktorej sú započítané aj riadne úroky. S poukazom na vyššie uvedené preto žalobca upravil petičnú žalobu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do 3. dňa od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 521,96 eur, úrok vo výške 18,40 % p. a. zo sumy 521,96 eur od 21.10.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,00 % p. a. zo sumy 478,75 eur od 21.10.2011 do zaplatenia, trovy konania, trovy právneho zastúpenia.

Žalovaná vo výpovedi uviedla, že súhlasí so zastavením konania ohľadne sumy 1.190.20 s príslušenstvom s tým, že pokiaľ sa týka zvyšku, nie som schopná uhradiť túto sumu naraz, pretože manžel nikde nepracuje, ona poberá materský príspevok okolo 200,- eur plus 450 eur rodinné prídavky na sedem detí. Nájom platív sume 200 eur, takže v žiadnom prípade nie je schopná uhradiť uplatnenú pohľadávku naraz. Žiada povoliť primerané splátky.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 20.10.2006, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy (znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného

zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Ako vyplýva z § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania

neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

V danej právnej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

V danom prípade bola medzi účastníkmi uzavretá úverová zmluva, ktorá je absolútnym obchodom a takýto vzťah sa spravuje treťou časťou Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. V predmetnej veci však ide o spotrebiteľský úver, ktorý je regulovaný osobitnou právnou úpravou (zákon č. 258/201 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Za spotrebiteľský úver sa považuje akákoľvek odložená platba a samozrejme napriek absolútnemu obchodu sa úver popri inštitúte pôžičky nedá nezahrnúť medzi právne vzťahy označené ako spotrebiteľské úvery. Ide však o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ úver prijíma na spotrebu. Teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Spotrebiteľský úver je jeden z najfrekventovanejších občianskoprávných vzťahov.

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, je potrebné v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov (premlčanie, odstúpenie od zmluvy), na tieto vzťahy aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo.

Podľa vyššie cit. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa., pričom spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V zmysle ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním doručeným súdu dňa 10.3.2014 žalobca upravil petit žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do 3. dni od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 521,96 eur, úrok vo výške 18,40 % p. a. zo sumy 521,96 eur od 21.10.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,00 % p. a. zo sumy 478,75 eur od 21.10.2011 do zaplatenia. Vyššie uvedené podanie posúdil súd podľa obsahu ako čiastočné späťvzatie žaloby, keďže žalobca požadoval menej ako v žalobe. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konanie v rozsahu späťvzatia, teda ohľadne sumy 1.190,20 eur s príslušenstvom, zastavil.

Žalovaná v priebehu konania vznesla námietku premlčania, preto bolo úlohou súdu sa so vznesenou námietkou premlčania vysporiadať.

Na námietku premlčania súd prihliadne len vtedy, ak sa dlžník premlčania zjavne dovoľá; nestačí len všeobecné vyjadrenie dlžníka k časovému aspektu uplatneného nároku (R9/2001).

Ako je zrejmé zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.10.2006, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.10.2011. Keďže v konaní nebolo preukázané aby došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle bodu 7.6.1. písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, je potrebné začiatok plynutia premlčacej doby stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nepremilčuje sa teda celý dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k predčasnemu zosplatneniu úveru a žaloba bola podaná na súde dňa 28.9.2012, jedná sa o splátky splatné najneskôr 28.9.2009. Nepremilčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky spätne od podania žaloby. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremilčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.10.2009 do 20.10.2011. Jedná sa tak o 25 nepremilčaných splátok po 19,15 eur, teda spolu ide o istinu a úrok z úveru v sume 478,75 eur.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Vzhľadom na vyššie uvedené je tak dôvodný nárok žalobcu na 25 nepremiľčaných splátok úveru v sume 478,75 eur. Ohľadne premiľčaných splátok úveru však žalobca zobral žalobu späť, súd preto časti premiľčaných splátok konanie zastavil.

Nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 18,40 %.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v období október 2006 činil úrok 13,22% p.a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade značne neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy predstavujú cenu úveru. Dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatnenie úveru. Táto povinnosť zásadne trvá do času reálneho vrátenia poskytnutého úveru.

Keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 663,88 eur, ktorý mala uhradiť v 60 mesačných splátkach, pričom s každou splátkou bol splatný aj úrok z úveru, na istinu jednej splátky pripadala suma 11,06 eur (istina $663,88:60$ splátok=11,06 eur). Zo 25 nepremiľčaných splátok v sume 478,75 eur, ktorá suma pozostáva z istiny ako aj úroku z úveru, pripadá na nepremiľčanú istinu suma 276,50 eur ($25 \times 11,06$ eur=276,50 eur).

Súd priznal žalobcovi úrok z úveru od 21.10.2011 (deň nasledujúci po splatnosti poslednej splátky úveru, keďže dovtedy bol žalobcovi priznaný vyčíslený úrok z úveru v 25 nepremiľčaných splátkach v sume 202,25 eur) zo sumy nepremiľčanej istiny 276,50 eur až do dňa zaplataenia. Žalobca požadoval úrok z úveru zo sumy 521,96 eur, teda aj zo sumy už priznaného úroku z úveru, ako aj vyčísleného úroku z omeškania. Súd preto vo zvyšnej časti nárok žalobcu na úrok z úveru zamietol.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Pokiaľ ide o nárok žalobcu na kapitalizovaný úrok z omeškania v sume 43,21 eur, tento súd žalobcovi priznal, nakoľko bol vyčíslený pri zákonnej sadzbe úroku z omeškania vo výške 9% až 9,5% ročne v období od 20.10.2009 do 20.10.2011.

Na predmetnú zmluvu o splátkovom úvere sa pri posúdení výšky žalobcom žiadaných úrokov z omeškania vzťahuje ochrana v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a následne citovaného ustanovenia § 517 a nariadenia vlády, a teda žalobcovi vznikol nárok na zákonný úrok z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Nakoľko v danej právnej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, preto je za účelom ochrany spotrebiteľa výhodnejšie použitie a aplikácia ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. v časti týkajúcej sa výšky úrokov z omeškania s plnením peňažného záväzku. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku, ku dňu nasledujúcemu po splatnosti jednotlivých nepremlčaných splátok, bola v období od 20.10.2009 do 20.3.2011 vo výške 1 %, v období od 20.4.2011 do 20.6.2011 vo výške 1,25 %, v období od 20.7.2011 do 20.10.2011 vo výške 1,50 % a v uvedených dňoch sa tak výška úroku z omeškania pohybovala od 9 % do 9,50 % ročne. Zároveň žalobcovi priznal úrok z omeškania v zákonnej výške 9 % ročne zo sumy nepremlčaných splátok vo výške 478,75 eur od 21. 10. 2011 do zaplatenia.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej, ktorej manžel nepracuje, ona poberá materský príspevok okolo 200,- eur a 450 eur rodinné prídavky, pričom má vyživovaciu povinnosť k siedmim deťom, súd povolil žalovanej uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach.

V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu muselo dôjsť. Najprv teda posúdi (v režime § 146 ods. 1 písm. c) a ods. 2 O.s.p.) otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto

záveru potom hodnotí (podľa § 142 ods. 2 O.s.p.) celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzatí žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 1. 2011, sp. zn. 6 M Cdo 19/2010).

Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010).

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Pretože žalobca zobral žalobu čiastočne späť ohľadne premlčaného nároku, pričom dôvodom späťvzatia bolo vznesenie námietky premlčania žalovanou, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť v tejto časti zastavené. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Vzhľadom na vyššie cit. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, má ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z pôvodne uplatnenej sumy 1712,16 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 521,96 eur spolu s príslušenstvom a vo zvyšnej časti bolo konanie zastavené a v časti príslušenstva (úroku z úveru) bola žaloba čiastočne zamietnutá. Žalobcov úspech tak predstavoval 30,49 % ($521,96 \times 100 : 1712,16 = 30,49\%$) a neúspech 69,51 %. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní neúspechu žalovanej od jej úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 39,02 % ($69,51 - 30,49 = 39,02\%$).

Žalovaná sa však nároku na náhradu trov konania zriekla, preto jej súd ani náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205 a/
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.